En af Ludmillas naboer ville gerne fotograferes - teksten på brystlommen, Hans Jørgen fra UniBag. Vi ser af og til små ting som viser tilbage til Danmark.

Storkereder er meget almindelige i Polen og Hviderusland. På turen hjemad talte vi ikke mindre end 17 storke på den samme mark.

humanitære skilt fik vi lov at passere. Tolden klarede vi på et par timer. Resten af turen gik lige så smertefri som udturen.

På vejen op gennem Jylland var vi inde hos Heine og Jytta efter tøj og legetøj ligesom vi var et par steder i Skive efter ting og sager.
Dejligt at så mange giver en hånd med at samle.

God sommer ønskes alle af Leif og Knud.

Her er vi på vej ud til motorvejen igen, efter at have besøgt Alexie. Leif fik mindst en ny veninde.

Dienesmindes Venner

Furvej 41
7800 Skive
Tlf. 9759 7013

Sommerhilsen 2012

Indhold:

Fra formanden
Fra Dan
Beretning: Tur til Hviderusland

FORENINGSOPSLYSNINGER

Institutionen: Dienesmindes Venner
Furvej 41
7800 Skive

Foreningens formål: At yde praktisk og økonomisk støtte til humanitært arbejde for dårligt stillede børn fortrinsvis fra Øst– og Centraleuropa. Foreningen kan erhverve og udlåne løsøregenstande, herunder transportmidler til opfyldelse af formålet.

Stiftet: 23.11.1991

CVR nr.: 16 27 54 76

Regnskabsår: 1. januar—31. december

Bestyrelse:

Preben Nielsen (formand)
Ålbækvej 46
7860 Spøttrup
Tlf. 9756 0131

Jens Erik Petersen
Krogen 4a
8830 Tjele
Tlf. 8665 1283

Christian Andersen
Hvorup Kærvej 2
9400 Nørresundby
Tlf. 9829 6389

Hans Jørgen Andersen
Algade 20 B
5500 Middelfart
Tlf. 3054 2722

Susanne Priess (Sekretær)
Ålbækvej 46
7860 Spøttrup
Tlf. 9756 0131

Jørgen Thordahl Lauridsen
Lyby Kirkevej 3
7800 Skive
Tlf. 2228 1623

Preben Petersen
Johannes Evaldsvej 8
9000 Aalborg
Tlf. 2420 4075

Emailadresser:
Se hjemmesiden

Kasserer: Karsten Krog
Fuglebakken 33, Herrup
7830 Vinderup

Kontingent 2012: 200,-

Bank: Sparbank, Reg. nr. 8500 kt. nr. 2655 72 76 74

flyvebåd fra militæret. Vi lagde fra land – kun med os 2 og vores værtsfolk, 6 personer og 2 besætning. Så gik det ellers ned ad floden med 67 km/t hvor kun bagenden af båden rørte vandet. En ubeskrivelig oplevelse.
Da vi havde sejlet ca. 30 km. lagde vi ind til bredden – det var mere roligt og nemmere at spise fiskesuppe, som var det første vi skulle smage. Dernæst fik vi brød og forskellige kødretter samt kylling, salater tomat og agurk – alt sammen lavet af Lidija. Senere lagde vi til ved en ø ude i floden, hvor vi gik en tur inden vi sejlede hjemad - igen med en god fart.
Vi spiste og sov et nyt sted torsdag aften, og fredag formiddag startede turen hjemad.

Det vil sige, vi skulle lige om ad en by ved navn Stolin med nogle papirer til

Mindesmærket for de ca. 12.000 jøder, som blev samlet i lejren og derefter henrettet.

Bents kone Natalia, der skulle bruge disse for at komme på ferie i Thy.
På vejen dertil indtraf det eneste uheld på hele turen. Der blev problemer med at løfte de bageste boogiehjul.

Inden vi ankom til Stolin ville Leif vise mig en fællesgrav for ca. 12.000 jøder, der var blevet henrettet under krigen. Senere så vi også resterne af den jødiske synagoge i Stolin. Den blev stukket i brand under krigen og er aldrig blevet genopbygget.
Da vi ankom til Stolin fik vi afleveret papirerne til Natalia, som fulgte med hen til Ludmilla, vores kontakt i Stolin, hvor vi spiste til aften. Overnattede i en lejlighed tilhørende hendes søn Rostislaw.
Lørdag kørte vi videre mod grænsen – vi skulle dog lige sige goddag til en kunstner der har tilbragt et par somre på Dienesminde. Leif vidste han skulle bo ca. 7 km. øst for Kobryn, og vi kørte ud ad motorvejen til der var tilbagelagt 7 km. hvorefter han mente, det godt kunne være her. Vi parkerede i nødsporet - det kan man godt derovre, gik over en markvej gennem en rugmark, til de få huse der var på stedet og spurgte efter Alexei indtil der var en kone der vidste det var tredje hus på højre hånd.
Stor blev glæden da vi dukkede op. De to børnebørn, der var på besøg var meget nysgerrige.
Vi blev beværtet med kaffe og et godt stykke flæsk til Leif samt agurk med et surmælksprodukt til. Da vi skulle videre fulgte de os på vej ned til bilen og fik så noget slik og et par colaer.

Det var blevet lørdag aften og vi kørte mod grænsen. Da vi skulle ind i grænseområdet var vejen spærret af lastbiler der ventede, men da de så det

Efter morgenmaden gik turen de sidste 450 km. mod Mozyr. Turen forløb uden problemer og vi ankom ved 16-tiden. Lidija kikkede på klokken, hvorefter vi fortsatte til det stedlige toldkontor, hvor vi skulle vejes igen, og hun skulle have papirerne ordnet endnu engang. Det er der som regel ikke de store problemer med.
Da vi var færdige med fortoldningen kunne fortsætte til aflæsningsstedet – med en stor omvej pga. vejarbejde på den ene bro over floden.

Indkvarteringen var i top.

Vi fik vognen tømt hen på aftenen, hvorefter de havde bestilt mad på en restaurant. Vi spiser rigtig godt når vi er på besøg hos modtagerne, ligesom vi er privat indkvarteret, for det meste bor vi ganske udmærket, og der udvises en meget stor gæstfrihed. Maden er absolut ganske udmæket, og vi kan ikke finde ud af om de lever så godt til daglig.
Leif spurgte bordet rundt hvad de arbejdede med til dagligt og det var tydeligt at det var den bedre middelklasse som var med i organisationen.

Borgens kirke/kapel, som bruges til højtidelige arrangementer. Det er fra venstre værten som vi overnattede ved den første nat og vores supertolk samt Leif.

Al maden vi fik på udflugten havde Lidija lavet, også fiskesuppen som ikke er med på billedet - gad vist om hun fik sovet natten forinden.

Lidija fortalte, gennem tolken, at de ville invitere os på flodsejlads med picnik dagen efter.
Vi var lidt spændte på hvad vi skulle sejle i, og spurgte til båden. Det var en båd som nogle af deres venner stillede til rådighed.
Det blev torsdag og efter morgenmaden blev vi hentet ved 10-tiden. Vi var først på besøg oppe på borgen, som ligger på det højeste sted i byen med en god udsigt over byen. Der er både en lille kirke, som bruges til bryllupper o.l. og et naturhistorisk museum.
Bagefter gik turen ned til floden, hvor der lå en båd – måske en ombygget

Fra formanden

Det går godt på Dienesminde lige nu, der kommer en masse godt tøj og andre effekter. Men vi kunne godt bruge nogle flere til at hjælpe med at pakke alle de gode ting, der er altid nogle pakkefolk om tirsdagen hvis nogen kunne være interesseret.
Vi har igen i år været på Roskilde Festival og efter en del ringen frem og tilbage fandt de lidt penge til Dienesmindes venner, så vi også kan få kørt telte, soveposer mm. til Østeuropa i år. Effekterne fra Roskilde Festival bringer stor glæde på de skoler der modtager det, det giver mulighed for at tage på ture med eleverne hvad der førhen var umuligt.
I år har vi kørt 11 læs med både tøj, møbler, hospitalsudstyr og legetøj til Hviderusland og Letland. Som altid bliver det modtaget med åbne arme.
Der har været en sættevogn fra Litauen for at hente et læs usorteret tøj (ca. 15tons) som vil blive uddelt imellem nogle landsbyer.

Fra Dan

Vi får stadig en masse ind og det er jo dejligt og dejligt at se at folk slider i det. Især Birte, hun fortjener noget hjælp sådan som hun slider i det.
Trods den store mængde af tøj rasler økonomien stadig.
Vi må også erkende at forholdene bliver dårligere i Letland grundet for lidt arbejde. Vi håber indtægterne vil stige så vi kan hjælpe flere. Det hjælper lidt når russerne har penge til diesel til lastbilen. Dét hjælper i hvert fald lidt på budgettet.
Dog er vi glade for at se, at så mange frivillige stadig hænger på efter så mange år. Og vær ikke nervøse, der er meget hårdt brug for jer endnu.
Nu møder vi også hjælp fra modsat side. Aksel har fået lavet tænder i Rusland, Bent har fået en kone derovre fra og jeg blev taget rigtig godt imod da jeg var indlagt på det store hospital i Brest.
Dette viser bare deres store taknemlighed.
I oktober kommer dansegruppen som de har gjort de sidste tyve år. Der er dog endnu en enkelt aften ledig i deres turnèprogram.
Så må vi se hvad sommeren bringer.

Venlig hilsen Dan.

Endnu en tur til Mozyr i Hviderusland

På en dejlig vintertur til Mozyr i februar sammen med Dan Dissing Madsen og to unge piger, Jane og Nanna fra Ja-hatten (En gruppe fra Jobcentret i Skive Kommune), bad Lidija Ralko fra organisationen The Life After Tjernobyl i Mozyr, om vi ikke nok godt ville komme igen i juni (hun havde først spurgt om vi ikke kunne komme hver måned). Vi kunne ikke love noget, da økonomien ikke tillod, at vi lovede noget sådant.
Men sidst i maj så det ud til at der kunne blive en tur til Mozyr alligevel. Det blev Leif Korsgaard Andersen, Nors, og Knud Nielsen, Jebjerg, der skulle køre turen.

Efter at vi havde læsset bilen kørte vi mandag 4. juni om morgenen mod grænsen. Vi fik lavet speditionspapirer i Padborg, var inde forbi det danske toldvæsen og fik de sidste papirer, hvorefter turen gik mod Hviderusland. I Biala Podlaska i Polen skulle vi have visa på konsulatet – men der var ikke kommet en invitation fra Mozyr.

En af toldbygningerne set indefra.

Vi skulle også have lastbilen scannet - det foregår ved at bilen bliver kørt ind i en hal, og så forlades den, hvorefter scanneren gennemlyser hele vognen.

Heldigvis havde vi Dan's kopi af den invitation som Lidija havde sendt, og efter at de havde talt med hende i telefonen, kan det nok være at der skete noget i en fart, på 80 min. var det hele ordnet – ny personlig rekord. Efter at have forbikørt godt 15 km. ventende lastbiler ved grænsen, begyndte vi at holde i kø, og efter 12 timer og 45 min. kom vi gennem tolden.
Vi ville sove i Brest på et aflukket værkstedsområde med overvågning, og vi fik da også fat i vagten kl. 01.30 om natten. Først skulle vi indskrives – men da han forstod at vi var "humanitære" var det lige meget med indskrivningen. – Vi havde lidt ekstra tøj med, og da vi gav ham

Aflæsningen sker ofte i ældre lagerrum som modtagerne låner sig frem til - og som altid bliver alt det modtage noteret op.

et helt nyt regn- og vindsæt fra det færøske postvæsen kan det nok være han lavede store øjne. (Om morgenen kom hans afløser ned til bilen og gav hånd til Leif, hvorefter han nævnte "uniform?"). Vi havde desværre ikke flere.

Dette var så båden som blev stillet til rådighed for os!